

Advies

Rolnummer: LPL. 111

DE BEDRIJFSKOMMISSIEKAMER VOOR LAGERE
PUBLIEKRECHTELIJKE LICHAMEN, ADVISERENDE NAAR
AANLEIDING VAN EEN VERZOEK OM BEMIDDELING EN ADVIES
INZAKE EEN GESCHIL TUSSEN:

De ondernemingsraad van de gemeente Schouwen-Duiveland, hierna te noemen:
de ondernemingsraad, enerzijds

en

De bestuurder in de zin van de WOR van de gemeente Schouwen-Duiveland
hierna te noemen: de bestuurder, anderzijds.

Verloop van de procedure

Op 25 april 2005 deelt de bestuurder de ondernemingsraad mede dat het college van burgemeester en wethouders heeft besloten de rookkamer te sluiten. Op 24 mei 2005 doet de ondernemingsraad een beroep op de nietigheid van dit besluit. De ondernemingsraad verzoekt de bestuurder zich te onthouden van handelingen die strekken tot de uitvoer van dit besluit aangezien de ondernemingsraad geen instemming heeft verleend en ook geen sprake is van vervangende instemming van de kantonrechter.

Bij brief van 28 juni 2005 heeft de bestuurder de ondernemingsraad laten weten dat hij zich gedurende het vervolgtraject dat de ondernemingsraad zal inzetten, zal onthouden van acties die de sluiting van de rookkamer tot gevolg hebben.

Behandeling van het geschil

Bij brief van 8 september 2005 richt de ondernemingsraad een verzoek aan de Bedrijfscommissie met betrekking tot de procedure die heeft geleid tot het besluit van de bestuurder om de rookkamer te sluiten. Hiernaar gevraagd door de Bedrijfscommissie vult de ondernemingsraad bij brief van 20 oktober 2005 zijn verzoekschrift aan met nadere gronden.

Bij brief van 16 november 2005 stuurt de bestuurder de Bedrijfscommissie zijn reactie op het verzoek van de ondernemingsraad. Hierin geeft hij aan op welke gronden de hij is gekomen tot het besluit de rookkamer te sluiten.

De Kamer heeft partijen in de gelegenheid gesteld om op 13 december 2005 tijdens een zitting van de Kleine Commissie – welke de Kamer uit haar midden heeft samengesteld voor de uitvoering van het mondelinge gedeelte van de bemiddelingsprocedure – hun standpunten toe te lichten.

Namens de ondernemingsraad was aanwezig de heer B. Stuit (voorzitter ondernemingsraad), de heer M.J.R. Heutink (secretaris ondernemingsraad) en mevrouw W.E.W. Westerbroek (ambtelijk secretaris ondernemingsraad).

Namens de bestuurder was verschenen de heer J.W. de Vos (gemeentesecretaris).

Desgevraagd hebben partijen aangegeven wel te kunnen instemmen met een verlenging van de 2-maanden-termijn waarbinnen de Kamer het advies behoort uit te brengen.

Voorts hebben partijen laten weten het advies niet als bindend te beschouwen.

Omvang van het geschil

Het geschil spitst zich toe op de vraag of de bestuurder zonder de instemming van de ondernemingsraad kan besluiten de rookkamer in het gemeentehuis van de gemeente Schouwen-Duiveland te sluiten.

Standpunt van de ondernemingsraad

De ondernemingsraad heeft in zijn verzoekschrift naar voren gebracht dat de bestuurder tegen een ambtelijk advies in heeft besloten de rookkamer te sluiten. De ondernemingsraad is het niet eens met het besluit van de bestuurder. En wel om de volgende redenen.

In 2002 is door het college van burgemeester en wethouders besloten een rookruimte in te stellen. Het roken binnen de gemeente vindt sindsdien dan ook plaats op één locatie. Het bevreemdt de ondernemingsraad dat ondanks het deugdelijk ambtelijk advies om de rookkamer open te houden, toch door de bestuurder is besloten de rookkamer te sluiten. De ondernemingsraad heeft uit de besluitenlijst van het college van burgemeester en wethouders van 1 februari 2005 opgemaakt dat gezondheidsaspecten ten grondslag liggen aan het besluit van de bestuurder. De ondernemingsraad is van mening dat met het voorgenomen besluit ook de belangen van de rokende medewerkers zijn gemoeid.

Standpunt van de bestuurder

De bestuurder heeft in zijn verzoekschrift het volgende naar voren gebracht. De gemeente wil met de sluiting van de rookkamer een geheel rookvrij gemeentehuis creëren. De achtergrond van dit besluit is gelegen in de wens van de bestuurder om het tabakgebruik te beperken en niet-rokers te beschermen. De bestuurder voert aan dat de nieuwe tabakswet van 2002 onder meer regelt dat werknemers recht hebben op een rookvrije werkplek. Op basis van de aangepaste Tabakswet heeft de gemeente de keuze mogelijkheid om het gemeentehuis al dan niet geheel rookvrij te maken. Tot op heden heeft de gemeente een rookkamer gehad, deze was gelegen in een openbaar toegankelijke ruimte en zorgde voor de nodige overlast voor niet rokende medewerkers en bezoekers. De aangepaste wet scheidt de mogelijkheid en niet de verplichting een rookruimte in te richten. De gemeente is van oordeel dat roken en meeroken, gezien de gevolgen die het heeft, zo veel mogelijk moet worden beperkt. Het sluiten van de rookkamer past in deze gedachte. De bestuurder wijst in dit kader nog naar de Arbowet. In artikel 3, eerste lid, onder a, van deze wet is opgenomen dat de werkgever verplicht is de arbeid zodanig te organiseren dat daarvan geen nadelige invloed uitgaat op de veiligheid en de gezondheid van de werknemer. Onder sub b is opgenomen dat gevaren en

risico's voor de veiligheid of de gezondheid van de werknemer in eerste aanleg zoveel mogelijk bij de bron daarvan moeten worden voorkomen of in ieder geval beperkt.

Het sluiten van de rookkamer sluit naar het oordeel van de bestuurder het best aan bij de vereisten uit de Arbowet.

Ter zitting verkregen inlichtingen

Ten aanzien van het geschil is de volgende informatie tijdens de bijeenkomst uitgewisseld.

De ondernemingsraad voert aan dat het ontsnappen van rook aan de rookkamer voor de bestuurder op aanwijzing van het nieuwe college van burgemeester en wethouders de belangrijkste aanleiding is geweest om te besluiten de rookkamer te sluiten. De ondernemingsraad voert voorts aan dat nadat de ondernemingsraad niet heeft ingestemd met het voorgenomen besluit, noch de bestuurder noch het college het voorgenomen besluit heeft aangepast. Wel heeft de ondernemingsraad zelf voorstellen gedaan om de hinder van rook in de directe omgeving van de rookkamer te beperken.

De bestuurder voert aan dat het belang van een goede gezondheid van de rokers en niet-rokers ten grondslag ligt aan het besluit dat niet langer binnen het gemeentehuis gerookt mag worden. Het sluiten van de rookkamer is in dat licht een logische stap. De bestuurder voert aan dat het sluiten van de rookkamer voor medewerkers een belemmering zal zijn om te gaan roken en voor rokers waarschijnlijk een stimulans is om te stoppen met roken. Voorts voert hij aan dat weliswaar is gezocht naar andere oplossingen voor de rookkamer, maar dat dit slechts zou leiden tot een verplaatsing van het probleem. De bestuurder voert evenwel aan dat weinig tot geen klachten zijn ingediend tegen het ontsnappen van rook aan de rookkamer. Het college van burgemeester en wethouders wenst echter geen rookruimte meer in het gemeentehuis. Daarbij kent het sluiten van de rookkamer een aantal bijkomende voordelen. Door het verplicht buiten roken zullen medewerkers minder snel geneigd zijn om te gaan roken. Daarmee stijgt de arbeidsproductiviteit. Voorts kan als voordeel worden aangemerkt dat door de sluiting van de rookkamer een extra vergaderzaal kan worden gecreëerd. Alhoewel een toename van de arbeidsproductiviteit positief is, en de gemeente een tekort aan vergaderzalen heeft, zijn de genoemde argument slechts secundair van aard. Tevens brengt de bestuurder naar voren dat de kosten om de rookkamer te verbeteren weliswaar hoog zijn, maar wanneer deze kosten worden afgemeten aan de begroting van de gemeente, dan is geen sprake van een zwaarwegend bedrijfseconomisch belang.

De ondernemingsraad merkt nog op dat het argument “productiviteitsverlies” nooit officieel naar voren is gebracht als een argument om de rookkamer te sluiten. Voorts voert de ondernemingsraad aan dat de het hem vreemd voorkomt

Opmerking [OMGJ1]: Deze vermeldingen stonden eerder ook al. Ik stel voor ze op deze plaats te laten vervallen. Past beter in procedurele deel.

Verwijderd: Tijdens de bijeenkomst heeft de ondernemingsraad aangegeven dat hij een eventueel advies van de Bedrijfscommissie niet als bindend zal ervaren. Wel heeft de ondernemingsraad ingestemd met een verlenging van twee maanden van de termijn van waarbinnen de Bedrijfscommissie haar advies dient uit te brengen. Ook de bestuurder heeft ter zitting aangegeven dat hij instemt met een verlenging van de genoemde termijn.

dat de bestuurder de gezondheid van de medewerkers aanvoert als belangrijkste argument om de rookkamer te sluiten. De ondernemingsraad wijst in dit kader erop dat de bestuurder geen stappen onderneemt ten aanzien van andere onderwerpen die te maken hebben met de gezondheid van de medewerkers (bijvoorbeeld de snacks van de kantine van het gemeentehuis). Tevens voert de ondernemingsraad aan dat het geen goede uitstraling is indien regelmatig medewerkers voor het gemeentehuis staan te roken.

Ten aanzien van ligging van de rookkamer (tussen de gang naar de centralehal, de pantry en een vergaderzaal) merkt de ondernemingsraad op dat deze niet optimaal is, maar een betere locatie is vooralsnog niet gevonden.

Door de Kamer hiernaar gevraagd licht de bestuurder toe dat hij niet op de hoogte was van de in de WOR geboden mogelijkheid om vervangende instemming te vragen. Hij voegt hieraan toe dat indien hij op de hoogte was geweest van de bewuste bepaling, hij zich zeker tot de Bedrijfscommissie had gewend met een verzoek om vervangende instemming. De bestuurder merkt voorts op dat hij begrip heeft voor het standpunt van de ondernemingsraad. Hij stelt evenwel vast dat de argumenten die in 2002 hebben geleid tot het besluit een rookkamer in te stellen, door het huidige door het huidige college anders zijn gewogen. Op grond van deze andere weging is het huidige college gekomen tot de sluiting van de rookkamer. Hiernaar gevraagd geeft de bestuurder aan dat hij niet kan inschatten hoe het college zal reageren als de Bedrijfscommissie zou adviseren een andere locatie te zoeken voor de rookkamer.

Van Kamerzijde wordt de ondernemingsraad gevraagd of in de ondernemingsraad is gesproken over de wijze waarop roken zou kunnen worden ontmoedigd. De ondernemingsraad heeft in dit kader aangegeven dat hij het ontmoedigen van roken ziet als een aangelegenheid van de wetgever. De werkgever dient zich niet op dit terrein te begeven. De ondernemingsraad heeft dan ook niet ingestemd met het voorstel van de bestuurder om de rokende medewerkers een cursus stoppen met roken aan te bieden. De ondernemingsraad voert nog aan dat hij het reeds prijzenswaardig vindt dat de rokende medewerkers zich volledig hebben geconformeerd aan het in 2002 ingevoerde rookbeleid.

Tot slot vraagt de voorzitter partijen welke mogelijkheden zijzelf zien als oplossing van het geschil.

De ondernemingsraad voert aan dat hij een oplossing ziet in het aanpassen van de huidige rookkamer zodat geen rooklucht meer aan de kamer zal ontsnappen. Voorts zou een oplossing kunnen worden gevonden in een verplaatsing van de rookkamer naar een minder centraal punt in het gemeentehuis.

De bestuurder geeft aan dat hij het liefst geen rokende medewerkers in het gemeentehuis heeft en dat zo min mogelijk arbeidstijd verloren gaat aan rookpauzes. Hij ziet als enige oplossing dat de medewerkers buiten het gemeentehuis gaan roken.

Tot slot dankt de bestuurder de Kamer voor haar informatie over de procedure rond de vervangende instemming. Ten overvloede wijst hij erop dat hij tijdens deze bijeenkomst alsnog, mondeling, een verzoek om vervangende instemming doet. Hij verzoekt de Kamer dan ook de argumenten die hij naar voren heeft

gebracht aan te merken als argumenten ter onderbouwing van zijn verzoek om vervangende instemming.

De voorzitter stelt afsluitend vast dat niet is gelukt partijen nader tot elkaar te brengen en dat er daarom geen sprake is van een geslaagde bemiddeling. Hij zegt partijen toe dat de Bedrijfscommissie advies zal uitbrengen in het geschil.

Relevante bepalingen uit de WOR:

Art. 27.

1. De ondernemer behoeft de instemming van de ondernemingsraad voor elk door hem voorgenomen besluit tot vaststelling, wijziging of intrekking van:

a. t/m c. (...)

d.

een regeling op het gebied van de arbeidsomstandigheden, het ziekteverzuim of het reïntegratiebeleid;

e. t/m. l (...)

2. De ondernemer legt het te nemen besluit schriftelijk aan de ondernemingsraad voor. Hij verstrekt daarbij een overzicht van de beweegredenen voor het besluit, alsmede van de gevolgen die het besluit naar te verwachten valt voor de in de onderneming werkzame personen zal hebben. De ondernemingsraad beslist niet dan nadat over de betrokken aangelegenheid ten minste éénmaal overleg is gepleegd in een overlegvergadering. Na het overleg deelt de ondernemingsraad zo spoedig mogelijk schriftelijk en met redenen omkleed zijn beslissing aan de ondernemer mee. Na de beslissing van de ondernemingsraad deelt de ondernemer zo spoedig mogelijk schriftelijk aan de ondernemingsraad mee welk besluit hij heeft genomen en met ingang van welke datum hij dat besluit zal uitvoeren.

3. (..)

4. Heeft de ondernemer voor het voorgenomen besluit geen instemming van de ondernemingsraad verkregen, dan kan hij de kantonrechter toestemming vragen om het besluit te nemen. De kantonrechter geeft slechts toestemming, indien de beslissing van de ondernemingsraad om geen instemming te geven onredelijk is, of het voorgenomen besluit van de ondernemer geveerd wordt door zwaarwegende bedrijfsorganisatorische, bedrijfseconomische of bedrijfssociale redenen.

5. Een besluit als bedoeld in het eerste lid, genomen zonder de instemming van de ondernemingsraad of de toestemming van de kantonrechter, is nietig, indien de ondernemingsraad tegenover de ondernemer schriftelijk een beroep op de nietigheid heeft gedaan. De ondernemingsraad kan slechts een beroep op de nietigheid doen binnen een maand nadat hetzij de ondernemer hem zijn besluit overeenkomstig de laatste volzin van het tweede lid heeft meegedeeld, hetzij – bij gebreke van deze mededeling – de ondernemingsraad is gebleken dat de ondernemer uitvoering of toepassing geeft aan zijn besluit.

6. De ondernemingsraad kan de kantonrechter verzoeken de ondernemer te verplichten zich te onthouden van handelingen die strekken tot uitvoering of toepassing van een nietig besluit als bedoeld in het vijfde lid. De ondernemer kan de kantonrechter verzoeken te verklaren dat de ondernemingsraad ten onrechte een beroep heeft gedaan op nietigheid als bedoeld in het vijfde lid.

Overwegingen van de Kamer bij haar advies

Met betrekking tot het door partijen naar voren gebrachte, overweegt de Kamer het volgende.

Allereerst stelt de Kamer vast dat tussen partijen geen verschil van mening bestaat over de verplichting van de bestuurder om instemming aan de ondernemingsraad te vragen ten aanzien van het voornemen de rookkamer te sluiten (artikel 27, eerste lid onder d, van de WOR). De Kamer heeft uit de stukken kunnen opmaken dat de bestuurder het voorgenomen besluit ter instemming heeft voorgelegd aan de ondernemingsraad.

Voorts heeft de Kamer vastgesteld dat de ondernemingsraad, ook niet nadat het nogmaals is behandeld door het college van burgemeester en wethouders, niet heeft ingestemd met het voorstel van de bestuurder. Van instemming van de ondernemingsraad, zoals bedoeld in artikel 27, tweede lid, van de WOR is dan ook geen sprake. Aangezien de bestuurder toch voornemens is het voorgenomen besluit uit te voeren, heeft de ondernemingsraad de nietigheid ingeroepen, zoals opgenomen in artikel 27, vijfde lid, van de WOR.

De Kamer is op grond van artikel 27, vijfde lid, van de WOR van oordeel dat dit moment moet worden aangemerkt als het moment waarop de termijn waarbinnen de ondernemingsraad de nietigheid van het besluit kan invoeren, is gestart (28 april 2005). De Kamer heeft vastgesteld dat de ondernemingsraad op 24 mei 2005, en daarmee tijdig, de nietigheid van het besluit heeft ingeroepen. De bestuurder heeft bij brief van 28 juni 2005 de ondernemingsraad erover geïnformeerd dat hij gedurende de periode dat de procedure loopt zich zal onthouden van handelingen die leiden tot sluiting van de rookkamer.

Het heeft de Kamer dan ook bevreemd dat de bestuurder, nadat de ondernemingsraad had aangegeven niet te zullen instemmen met het voorgenomen besluit, zich niet heeft gewend tot de Kamer in het kader van een procedure tot vervangende instemming (artikel 27, vierde lid, van de WOR). Ter zitting heeft de bestuurder toegelicht dat hij niet bekend was met een procedure tot vervangende instemming.

De bestuurder heeft tijdens de mondelinge behandeling van het geschil de Kamer laten weten dat zijn reactie op het verzoek van de ondernemingsraad moet worden aangemerkt als een verzoek om vervangende instemming. De bestuurder heeft de Kamer verzocht dit verzoek mee te nemen in haar advies.

Naar aanleiding van het verzoek dat de bestuurder ter zitting heeft gedaan, zal de Kamer de vraag moeten beantwoorden of het besluit van de ondernemingsraad om

niet in te stemmen met het voorgenomen besluit onredelijk is en zo nee of het besluit van de bestuurder wordt geveerd door zwaarwegende bedrijfsorganisatorische, bedrijfseconomische of bedrijfssociale redenen.

Om vast te stellen of de ondernemingsraad inderdaad onredelijk is geweest in zijn weigering om instemming te verlenen aan het voorgenomen besluit van de bestuurder, dient de Kamer de argumenten van de bestuurder die ten grondslag liggen aan het voorgenomen besluit en de argumenten van de ondernemingsraad om zijn instemming daaraan te onthouden inhoudelijk tegen elkaar af te wegen.

Het is de Kamer uit de stukken en het ter zitting verhandelde gebleken dat het overwegende argument van de bestuurder om de rookkamer te sluiten is gelegen in de zorg voor de gezondheid van de medewerkers. De bestuurder is van oordeel dat sluiting de enige juiste oplossing is aangezien er geen veilige ondergrens bestaat voor de blootstelling aan tabaksrook.

De ondernemingsraad heeft tegen het hiervoor genoemde standpunt van de bestuurder onder meer ingebracht dat in 2002 bewust is gekozen een rookkamer in te stellen. De rokers hebben zich in de afgelopen drie jaar geconformeerd naar de nieuwe eisen. Voorts is een duidelijk ambtelijk advies afgegeven waarin wordt geadviseerd de rookkamer (al dan niet met verbeteringen) te handhaven. De overige argumenten van de ondernemingsraad zijn naar het oordeel van de Kamer emotioneel van aard en daarmee niet van belang voor de beantwoording van de voorliggende vraag. Voorts is het de Kamer gebleken dat de vanuit de afdeling Personeel & Organisatie is geadviseerd de rookruimte te handhaven. De Kamer leidt hieruit af dat niet alleen de ondernemingsraad, maar ook andere onderdelen binnen de organisatie niet te verwaarlozen signalen hebben afgegeven dat het niet wenselijk is de rookkamer te sluiten.

De Kamer is dan ook van oordeel dat niet kan worden gesteld dat het onredelijk is dat de ondernemingsraad niet heeft ingestemd met het voorgenomen besluit van de bestuurder.

Nu de Kamer bij de eerste toetsingsgrond tot de conclusie is gekomen dat de weigering van de ondernemingsraad om instemming te verlenen niet onredelijk is, zal de Kamer vervolgens de overige toetsingsgronden dienen af te wegen.

Alhoewel de bestuurder in zijn verweerschrift niet letterlijk heeft gesproken over zwaarwegende bedrijfseconomische, bedrijfsorganisatorische en bedrijfssociale belangen, meent de Kamer dat uit het verweerschrift van de bestuurder en de toelichting die hij ter zitting heeft gegeven, kan worden opgemaakt dat de bescherming van de gezondheid van de medewerkers en bezoekers van het gemeentehuis moet worden aangemerkt als het overwegende (bedrijfssociale) argument dat de sluiting van de rookkamer zou rechtvaardigen. Ter zitting heeft de bestuurder hieraan toegevoegd dat door de sluiting van de rookkamer eveneens een nieuwe vergaderruimte kan worden gecreëerd. Het is echter de vraag of het argument van de bestuurder voldoende concreet is om te kunnen stellen dat sprake is van bedrijfseconomische, bedrijfsorganisatorische en bedrijfssociale belangen. De Kamer is van oordeel dat de sluiting van de rookkamer grote gevolgen heeft

voor de rokende medewerkers en bezoekers. De bestuurder heeft de Kamer er niet van kunnen overtuigen dat het roken van de medewerkers en bezoekers dusdanig belastend is voor de organisatie, dat kan worden gesproken van een zwaarwegende reden om de rookkamer te sluiten. Alhoewel de gezondheid van de medewerkers niet alleen voor henzelf, maar ook voor de organisatie van groot belang is, meent de Kamer dat hiermee nog geen sprake is van zwaarwegende bedrijfssociale redenen om over te gaan tot sluiting van de rookkamer.

Ten aanzien van het argument van de bestuurder dat sluiten van de rookkamer de mogelijkheid biedt om een extra vergaderzaal te creëren, dient, zo meent de Kamer, een bedrijfseconomisch dan wel een bedrijfsorganisatorisch belang, maar uit de verkregen inlichtingen is gebleken dat dit belang is niet dusdanig zwaarwegend dat dit vervangende instemming voor het besluit de rookkamer te sluiten rechtvaardigt.

De Kamer is op grond van het vorenstaande van oordeel dat de argumenten van de ondernemingsraad om niet in te stemmen met de sluiting van de rookkamer niet onredelijk zijn. Voorts is de Kamer van oordeel dat geen sprake is van voldoende zwaarwegende bedrijfseconomische,- organisatorische dan wel –sociale belangen die nopen tot sluiting van de rookkamer.

Terzijde ziet de Kamer aanleiding om de volgende opmerking te maken. Tijdens de mondelinge behandeling van het geschil is het de Kamer gebleken dat de ondernemingsraad een vrij starre positie inneemt ten aanzien van voorstellen van de bestuurder om het roken te ontmoedigen en het stoppen met roken te bevorderen. Enerzijds lijkt de ondernemingsraad door deze houding de belangen van de rokende medewerkers nadrukkelijker te behartigen dan de belangen van de niet-rokende medewerkers. Anderzijds nodigt deze houding de bestuurder niet uit om zijnerzijds te zoeken naar wegen om uit de impasse te komen. De Kamer geeft de ondernemingsraad in overweging om zich minder star op te stellen ten aanzien van mogelijke voorstellen van de bestuurder. De Kamer benadrukt in dit kader dat het altijd de keuze van de individuele medewerker blijft of hij door middel van de door de bestuurder geboden gelegenheden wenst te stoppen met roken.

Advies

De Kamer ziet geen grond voor de stelling dat de weigering van de ondernemingsraad om instemming te verlenen aan het voorgenomen besluit van de bestuurder onredelijk is. Evenmin ziet de Kamer zwaarwegende bedrijfseconomische, -organisatorische dan wel –sociale redenen op grond waarvan de bestuurder vervangende instemming zou kunnen worden verleend. De Kamer adviseert de bestuurder dan ook zijn voorgenomen besluit niet uit te voeren.

Voorts adviseert hij partijen alsnog met elkaar in overleg te treden om te komen tot een voor beide partijen aanvaardbare oplossing.

Den Haag, d.d. 5 januari 2005

De Bedrijfscommissiekamer voor Lagere Publiekrechtelijke Lichamen,
namens deze,

P. Wiechmann
Voorzitter

mr. M.P. Hofkes
Secretaris

Wanneer partijen ook na dit advies niet tot overeenstemming komen, kunnen zij het geschil, onder overlegging van dit advies, binnen dertig dagen na verzending daarvan, bij gemotiveerd schrijven voorleggen aan de Rechtbank, sector Kanton, (artikel 36, vierde lid, van de WOR).